

Endringsforslaget. Nr. 80 gaar ud paa, at der efter de tvende foransførte Paragrafer skal indsettes to nye Paragrafer, af hvilke den første skal træde i Stedet for Lovforslagets § 67. Det foreslaas nemlig i § 0, at Amtsfattigkassen (men ikke Amtsrepartitionsfonden) skal være pligtig at godtgjøre vedkommende Fattigvæsen indtil Halvdelen af Udgifterne ved trængende Sinds- svages og Idieters Forpleining osv., hvor disse ikke ere indsatte i offentlige Helbredelses- eller Detentionsanstalter. Forpligtelsen kan ikke gives paa en mere bestemt Maade, da det ikke er sagt, at Amtsfattigkassen altid er i Stand til at udrede Halvdelen af de nævnte Omkostninger, men det er dog Udvalgets Lante, at i Reglen Halvdelen af de nævnte Udgifter skal erstattes Sognekommunerne af Amtsfattigkassen, idet det naturligvis forudsættes, at Amtsraadet altid maa være berettiget til at udøve Skjønnet over, hvor meget Halvdelen af Udgifterne ved de nævnte Personers Forsørgelse bør anlægs til. Hvad der er foreslaaet med Hensyn til Sinds svage og Idieter, tror Udvalget ogsaa at burde foreslaa med Hensyn til moralsk fordervede Børn. Der næst er der i det andet Stykke af Paragrafen foreslaaet en Regel, som nærmest svarer til Lovforslagets § 67, dog saaledes, at det ikke opstilles som Pligt for Amtsfattigkassen at understøtte jærlig bebyrdede Kommuner, men kun stilles som Noget, der kan ske, og saaledes at der ikke er Spørgsmaal om nogen saadan Hjælp af Amtsrepartitionsfonden. Den anden foreslaaede § 00 sigter kun til at bestemme, hvad der skal gjælde, naar Fattigvæsenet hos en Trængende eller i hans Dødsbo faar erstattet Mere end dets egne Bidrag til ham; at det Overflydende da skal benyttes til saavidt mulig at holde Amtsfattigkassen eller Amtsrepartitionsfonden skadesløs for dens Tilskud, er en simpel Nødvendighedsfordring.

Endringsforslaget Nr. 81 gaar ud paa, at § 69 skal udgaa, da Udvalget anser det for at være til ringe Nytte at give en Opregning af de ophævede ældre Love, hvorimod stor Ulempe kan opstaa, naar Zeil i en saadan Fortegnelse indsnige sig, og Enhver, der har hyslet med Love, veed, hvor let Uvigtigheder i denne Henseende kunne opstaa.

Endringsforslag.
Af Udvalget:

Til Kapitel I.

Til § 1.

1) Paragrafen affattes saaledes:
Det Offentlige er pligtig til at komme En-

hver til Hjælp, forsaavidt og saalænge han ikke er i Stand til at forsikke sig og Sine det Nødvendige til Livets Opbold eller til Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, dog imod Erstatning af den eller dem, som det ifølge nedenstaaende Regler paahviler at forsørge eller understøtte den Paagjældende.

Til § 2.

2) Paragrafen affattes saaledes:
Egtefæller ere, saalænge Egtefættet ikke ved Dom eller Bevilling er fuldstændig ophævet, pligtige til i Trængsttilfælde gjensidig at forsørge hinanden. De mellem Egtefæller i Anledning af deres Separation vedtagne Billaar med Hensyn til deres Formuesforhold skulle ikke ligeoverfor det Offentlige kunne medføre nogen Indskrænkning i den dem paahvilende gjensidige Forsørgelsespligt.

Til §§ 3 og 4.

3) I Stedet for disse sættes 3 nye Paragrafer lydende saaledes:

§ 0.

Forældre og hver især af dem ere forpligtede til at forsørge deres ægte Børn, indtil disse have fyldt det 18de Aar. Samme Forpligtelse, som Forældre saaledes have til at forsørge deres ægte Børn, har Moderen mod sine uægte Børn; Faderen er pligtig til i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler at yde Underholdningsbidrag til sine uægte Børn.

§ 00.

Den Pligt til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, som paahviler den ene Egtefælle overfor dens ægte eller uægte Børn af andre Forbindelser eller overfor dens Stedbørn, overgaar ved Egtefættet til at blive en begge Egtefæller, saalænge Egtefættet bestaar, paahvilende Forpligtelse.

§ 000.

Udover den i foregaaende Paragraf omhandlede Forsørgelsespligt paahviler det

a) den Mand, som gifter sig med en Enke eller en fraskilt Kvinde eller en ugift Kvinde, der har Børn, at forsørge hendes i Egtefættet indbragte Børn i samme Omfang som hans egne, uagtet Egtefættet med Børnernes Moder ophører,

b) den Kvinde, som gifter sig med en Enke- mand eller en fraskilt Mand, at forsørge hans i Egtefættet indbragte ægte Børn i samme Omfang som hendes egne, uagtet Egtefættet med Børnernes Fader ophører.

Til § 5.

4) Paragrafen affattes saaledes:
Den ved Egtefættet stiftede Forpligtelse til at forsørge den anden Egtefælles Børn af andre